

EDINOST
 Izdaje po trilerat na teden v šestih izdažih ob četrtletih. Cenarjevanje izdaja ob 6. urici zjutraj, vodorno pa ob 7.
 celi večer. Obrazno izdanje stane:
 za jedninoček, t. j., izven Avstrije t. 1.50
 za tri meseca 3.-
 za pol leta 6.-
 za vse leto 12.-
 Naročništvo je plačevati naprej na naročilo
 brez prilagodbe naročnine se uprava se
 izira.

Poznanišne številke se dobivajo v pro-
 дажljivosti tobaka v Trstu po 20 hr.
 Izven Trsta po 25 hr.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Predmet je mod.

Deželni zbor istrski in njegova galerija.

Po vsej Avstriji — po vsem svetu imajo zbornice, v katerih ne misijo in ne govore vsi ljudje enako. Razlika v misljenju je provzročila že strašnih borb — da ne govorimo o parlamentu v južni Ameriki, v katerem je postal revolver parlamentarnim argumentom — osobito v Italiji, na Francoskem, na Ogerskem in drugod. Isto tako vidimo, kako deluje razlika govora ali jezika v avstrijskih zbornicah, v katerih je zastopan po dye ali več narodnostij, kakor n. pr. na Češkem, Moravskem, v Galiciji, Bukovini itd., in v katerih sме in tudi res govoriti vsaki govornik v svojem jeziku, ne da bi radi tega njegovi nasprotniki delali hrup.

Izjemo med temi deželnimi zbori dela deželni zbor Istrski. Tu ne trpe od italijanske strani ni baseze ni pisma v hrvatskem ali slovenskem jeziku. A kar dela stvar še lepo, pravi unicum na vsem svetu je to, da italijanski poslanci sporazumno s predsedništvom kličejo na pomôdo dobro izšolan občinstvo na galeriji. To občinstvo je, ki se prav po fakinski vede proti našim poslancem, kaker hitro so te odprli svoja usta. Drugod so vsej poslanci zložni v tem, da galerija mora biti pasivna, da se ne sme utikati v razprave, da ne sme ni kazati svojega nezadovoljstva, ni ploskati, kričati itd. Drugod jemlje predsedništvo zbornice v svoje varstvo vse poslance jednako; drugod ne dopušča predsednik nikake psovke z galerije dol. V Istri je to povsem drugače: tu galerija bagatelizira toliko zbornico, kolikor predsednika, ker toliko zbornica kolikor galerija potrebuje pomoli galerije!

Da je vseh tem gotovej, izdajejo se karte na galerijo samo poznanim kričačem. Izključen je sleherni pošten človek, ki bi hotel iti tja, da bi kaj videl in slušal, da bi videl, da li in kako zasužujejo krvavi ljudski denar ta gospoda poslanci.

Morali smo se ozreti na ta dejstva, ki so v

sramoto dželnemu zboru Istrskemu in onim, ki imajo prvo in odlčilno besedo v tem zboru! Kajti povprašuje se od mnogih strani, kako da so moči taki škandali v zbornici v Pulju, v mestu torek, v katerem je odličnega občinstva, ki se ne vede tako, kakor se vedejo italijanski — fakini!

Temu pa se ni smeti čuditi, ako pomislimo, kako so Italijani hujskali in strašili pred otvorenjem zborna. Na drugi strani pa ima občina poljska v svojih Horakih, Polla e compagnia vsikdar pripravljenih Don Quixotov. Škoda le, da je oni glasoviti Martinolič ravno sedaj na hladu tam v Rovinju, kajti gotovo bi bil tudi on storil svojo in po svoje moči, dočim ga ne nadomešča dobro Italijan — Ambrosich, ki skoro sleherai dan izliva svoj žolč v tržaškem „Piccolo“.

In tako se vrši to „zastopanje naroda“: v občinah, v deželnem odboru, v deželnem zboru, v vseh šolskih, cestnih in drugih odborih, kjer-koli le zapovedujejo Italijani. Vse delovanje je prejeno le v to, da se na umetni način vzdržuje italijanstvo Istre.

Za korist ljudstva, za gradnjo cest, za ustanovjanje šol, za pitno vodo, za zdravljenje težkih gospodarskih ran, ki hudo in jednakost stiskajo hrvatskega kmeta in italijanskega poljedelca v mestu — za vse to naj skrb, kdor hoče! Vse to se jima ne vidi tako potrebno kakor protest proti premesnemu deželnemu zboru v Pulju, ali protest proti hrvatskim govorom.

Poleg vsega tega je vendar tu pa tam čuti kateri glas, da bi bilo vendar dobro, ako bi se napravil mir in da bi se začelo zložno delati za blagostanje ljudstva, katero poslednje je v veliki bedi. Ali kdo noče miru, kdo noče zložnega dela? Opuštite, gospoda latinska, tisto malopridano misel, da je Istra italijanska zemlja! Vzemite v obzir okolnost, da nas je v tej deželi preko dvesto tisoč, torej dva tretjini prebivalstva, ki se poenamamo hrvatskim ali slovenskim imenom; odločite, da hočete živeti skupaj z nami v tej deželi kakor brat

,Spi, dete, tukaj ni nikakih Nemcev“.

Stanko se je še močneje stisnil k očetu. Ker je tudi Polž premagal spanec, omahnila sta oba na klop in fant je začel govoriti vnoči:

„Kaj ne, oče“, je rekel poluglasno, „da voda vidi?“

„Kaj ima vidi?“

„Vse, vse... Nebo, naše grize, a tudi vas je videla, ko ste hodili za branama...“

„Spi, dete, ne govoriti po nepotrebniem“, je pomirjal Polž fant.

„Vidi, vidi oče, sam sem to viden“, je zasepetal ter zaspal.

Polž je bil prevreč v sobi. Opotekaje se, kakor da ni na svojih nogah, je šel iz sobe ter krenil k skedenju.

Tu se je spodbuknil ob Grahovskega in po nekaterih poskusih dospel do izmlačene slame, v katero se je zaril tako globoko, da mu je celo škornjev ni bilo videti iz nje.

„Ker sem kravo kupil, pa sem jo kupil“, si je zamomljal še za lahko noč.

IV.

Drugega dne je vzbudila Polža žena, ki je klicala v skedenj:

„Ali bodeš še dolgo polezaval?“

„Toda kaj?“ je vprašal izpod slame.

Oginsi se razne po lastu — potreba za poslovne s debelimi črkami se plati vroč, kolikor obseg načrta — poslana, osmrtnica in javne objave, učni oglasi itd. se računajo po pogodi o.

Vsi dopisi naj se postavijo vrednosti alie Caserma št. 13. Vsako poslovno ali frankovano, kar ustrezačevanje se sprašujejo. Enkopisti se ne vredijo.

Prejde vključenje in vrednost upravnega ulica Molina plesajo hiš. 3, II. nadst. Narodnina in ogler je plačevati loco Trst. Odgovor takšna je po prostu vredna.

z bratom v hši odetovi, a ne kakor gospodar se svojim slugo; držite se zastave, na kateri je zapisano: svoboda, jednakost, bratstvo — pa je mir gotov in Istri pride vstajenja dan!

To dal Bog čim prej!

O dveh laških interpelacijah.

VI.

Interpelacija gospoda Veneziana o vzrokih, ki so doveli do spremembe na namestništvo tržaškem, je v resnici dobro došla. Za one, ki pozna zakulisne dogodke, seveda ni bilo nikakra tajna obstoječe razmerje med stranko progressivo in onimi, katerih — ni več na namestništvu. Vendar smo hvaležni gosp. dru. Venezianu, da je nastavil električni aparat svoje gostobesedne interpelacije in vsul šep svetih žarkov na situacijo. Tako mora biti sedaj jasno tudi onemu, ki ni pozal položaja stvari, ki ni morda niti mogel umeti pritožiti za pritožbo, protesta za protestom na naši strani!!

Kdor hoče tajiti, ta mora biti neskren. Kdor noče pokazati prave slike, ta ne sme biti fotograf, ampak mazač, kakršnemu rabijo ujboje — debele in kričede barve. Tudi gospod Venezian je mazal v kričedih in debeleih barvah, ali kjer se je trudil najbolj, da bi zakril in zamazal pravo barvo, ravno tam mu je odpalila navlaka sproti in pod rokami.

Zatrjal je vs. možno zaresnostjo, da ne pozna osebnih simpatij ali antipatiij, da v uniformi državnega uradnika ne pozna osebe, a v isti sapi je razdeval svojo jezo, ker je iz rumene hiše odšla — oseba!

Zatrjal je, da je bivši namestnik povspesoval slovanstvo Primorske na vseh koncih in krajih, da je isti kumoval tolikim kričičnim navadem v vse stroke javne uprave, da je močno dopuščal napade Slovanov na slavne italijanske kulture! Sploh je govoril g. Venezian tako, da bi moral misliti človek, da bivši namestnik tržaški ni bil

„Čas je iti v grajsčino“.

„So me že klicali?“

„Čemu ta imajo klicati? Saj vendar moraš sam iti k njem radi te livade“,

Kmet je zastokal, na to pa se je dvignil ter izlezel iz slame. Lice mu je bilo zabuhlo, pogled sramozljiv in slama mu je tičala v laseh.

„O, glejte ga, kako izgleda!“ je dejala nepriznana žena. Suknjo ima povajljeno in premočeno, škorenj ni sezul vso noč ter gleda človeka kakor kak razbojniki. V konoplje pojdi stat, ne pa govorit z grajscakom. Preobeci se vsaj poprij, predno pojdeš“

Po teh besedah se je obrnila k blevu in Polž se je odvalilo breme od srca, ko je viden, da se je izteklo tako. Mislil si je, da se bode ujedala nad njim do poludne.

Pogledal je na dvorišče. Solnce je že visoko stalo in zemlja se je posušila po nočnem dežju. Iz jarkov je pihljal veter, donašajoči odmev ptičjega petja ter nekako vlažno in prijetno vonjavo. Polž je bolj zazelenelo čez noč, na drevju se je jelo razvijati listje, nebo je bilo videti sveže in kmetu se je zdelo, da so belejše celo stene njegove koče.

„Kako lep dan“, je zamomljal, čutek nekak svezli pogum ter je šel v sobo oblačit se.

(Pride še)

nič več nič manj, nego panslavist, zavil v pavolo avstrijskega uradnika. A v isti sapi je trdil zopet, da prememba na namestništvu je koncesija Slovanom!! Že si torej kemu odvzel protektorja, napravil si mu veliko — koncesijo in si užalil njegove nasprotnike. Tako legiko naj ume gosp. Venezian — mi je ne moremo!

Ne, ne, dragi gospod interpelant, nikar ne lovimo slepih miši! Vi veste prav dobro, kaj je bil bivši namestnik nam in kaj je bil — vam! Vi veste prav dobro, da ta z ospad niti dobrohoten ni bil primorskim Slovancem, kamo-li da bi govorili o kakem protekiranju; vi veste, kako trdovratno je on odbijal naše „invazije“ na vso upravo; vi veste prav dobro, da v onih sile redkih slučajev, ko se ni do zadnjega lastu spolnila njegova in — vaša želja, se to ni zgodilo ob njegovem molku, ampak ukljub njegovim prigovorom, ker so tako odločili drugi činitelji; vi veste, da je mož ne prestano vhtel svojo kadičico pred oltarjem vaše avite colture in ves svet va, da je proglašal vas jedinim kulturnim življem v deželi.

Vse to veste vi prav dobro, mi pa vemo isto tako natančno, da ste se svojo interpolacijo potrdili le to, kar veves svet: da žalujete za bivšim namestnikom, ker ste njegova vladanje v Primorski vsikdar smatrali ogelinom kameonom svoji politički poziciji in svojemu — nadvladju!

To vse je vendar notorično: Čemu torej vsa tartiferija, ki jo kažejo gospoda v svoji interpolaciji?! Dobro, prav imajo: Slovani smo res ne le želili, ampak delali smo tudi na to, da pride do spremembe na tržaškem namestništvu. Toda ti Slovani rečejo lahko o sebi, da jih pri tem ni vodila osebna mržnja, ampak krvavo žalostna zavest o vseh krivicah, ki so se jim godile v minlosti. Delali so za spremembo, ker so bili uverjeni, da le po spremembi morajo priti do učivanja svojih narodnih in političkih pravic, ker se vedeli, da le po spremembi postanejo ustavna določila meso in kri tudi na Primorskem!!

V tem je ravno razlika med nami in italijanske gospode: oni se azgrevajo, ker vedo, da so z osebo zgubili svojega zaščitaika, mi pa se ne zadovoljujemo s spremembijo osebe, ampak sahtevarimo spremembo sistema. Odstop viteza Rinaldinija smo pozdravili zadovoljenjem, v kolikor nam je ta odstop vzbudil nado do spremembe sistema. Ako pa smo se varali tudi to pot, ako ne pride do take spremembe, potem je naša dolžnost, da izjavimo odkrito in lojalno, da bodo mada ljevali borbo v poštenem preprčanju, da smo dolžni to svojemu narodu. In mi smo uverjeni valic vsem panitalijanskim raketam gospoda Veneziana, valic vsem grožnjem z nekimi „zeljami“, valic vsemu pritrkovjanju Venezianovemu „alle italiane mostre campane“, da primorski Slovani vendar sledoči pridemo do te — „koncesije“ — do spremembe vladugega sistema.

V tej veri nas utrja dejstvo, da živimo v Avstriji, da večina prebivalstva te Avstrije sočutuje z nami in da si niti ne moremo misliti konstitucionalne države, v kateri ne bi prišla slednja do veljave večina prebivalstva.

Gospoda Venezian in država naj le zvone svojimi italijanskimi zvonovi, mi pa imamo svoje zvenove v isti linii, kjer vise tudi avstrijski zvonovi. Avstrijski državniki morajo skrbeti za — avstrijski zvonik na Primorskem.

O bratovščinah v Istri.

O tem predmetu je hotel govoriti g. pesl. Josip Kompare v seji deželnega zborna Istrskega dne 27. januvarja 1898. Ker pa ni prišel na red, predložil je svoj govor v obliki predloga, ki se glasi:

Visoki zbor!

V zasedanju dež. zborna l. 1896. sem obžaloval, da je poročilo dež. odbora o bratovščinski zalogi iz beneške Istre tako površno, da si nihče, izven odbora, ne more ustvariti jasnega pojma o upravnem vršenju te zaloge. V predloženem poročilu so navedene le glavne svote dohodkov in troškov; a od kje, zakaj in kako so se sestavile te svote, tega se ne more doznavati iz poročila. Jaz se držim načela, da morajo biti vsaki — osobito pa upravni računi — jasni in obrazloženi, podrobno specificirani. V tem poretiju ne najdete, katere

občine in katere srenje imajo dotične bratovščinske kapitale in kolike so obresti; ne najdete, kje je denar vložen in po koliko. Jaz mislim, da bi se po računih, ki jih sestavljajo razne občinske bratovščinske uprave, dal sestaviti dostaten tabelarni pregled o upravnem gibanju bratovščinskih zalog.

Gotovo je, da so te bratovščinske zaloge bile v silnem neredu že od početka tega stoletja; vendar se je stvar nekako uredila cesarskim odlokom od 31. maja 1845.

Ta je označil smer dohodka: da vživa jedno tretjino cerkev, drugo šols, tretjo siromaki. To se ni vršilo vsikdar točno in se ne vrši še danes. Kolikor je meni znano, ni nobena uprava razdeljevala siromaške tretjine v istini siromakom, pač pa se je del siromakov trošil za razne občinske potrebe, in celo za plačevanje davkov, tako, da so občinski siromaki pomagali občinskim bogatinom plačevati davke! Kako bi označil to krivično dejanje?

Od l. 1861. (oktob. diplom) ima dež. odbor glavno nadzorstvo nad temi upravami. Dolžnost mu je torej, da strogo nadzoruje bratovščinske uprave. Izdal je isti sicer neki: „Regolamento per l' Amministrazione confraternale“, ali ta je ostal na papirju. Napravljajo se sicer tudi računi po predpisanih vzorcih, ali — in to je glavno — denar se ne troši po določbah! A paziti na to, bila bi pač prva naloga dež. odborn. Isti se ne bi smel zadovoljiti samo z računi na papirju, pač pa bi se moral osvedočiti tudi o tem, da je faktična razdelitev dohodkov taka kakor kažejo računi.

Ako se tu in tam radi nerdenih računov zavrstavlja izplačevanje bratovščinskih dohodkov, ne trpi tu uprava nič, pač pa deležniki teh dohodkov. Slavna c. kr. vlada bi morala pač paziti, da bi imela poročilo in pregled vsaj o šolski tretjini, katera spada v nje področje.

A ni še dolgo temu, da celo c. k. nadzorniki in c. kr. okr. šol. sveti niso znali, je li da ali ne spada ta denar v njih nadzorstvo!

Neka minist. naredba — mislim od l. 1873. — določuje, da se ima šolska tretjina v takih srejnjah, ki niso šole, nalačati obrestonosno, dokler bodo istim mogoče zidati potrebno šolo.

V koperskem okraju — vsaj v onih predelih, kjer ni šole — menda nobena uprava ne spolnjuje te naredbe.

Kako da upravljajo te uprave, evo Vam nekoliko zgledov. Jaz sem že tri leta člen bratovščinske uprave v Miljah (Muggia), ali predsedniku županu ni še nikdar prišlo na misel, da bi me posval v kako sejo. V ta upravni delokrog spada tudi Škefija Spodnja — kjer bi se morala še le zidati šola — a vendar šolska tretjina te frakcije ni nikjer posebej naložena obrestonosno in tudi ne znam, kam se perabila ta denar!

Isto se je dogajalo v prejšnjih letih na bratovščinski upravi v Dekanih. Tam zahteva c. kr. okr. šols. svet za šolski del precešnjo svoto, katera pa še danes ni urejena.

V Pomjanu je v upravi sam neredit; tam sta se uvožni in šolski del mnogo let tresila za druge potrebe in le za to ne, v kar sta namenjena in kamor sta namenjena.

O Izoli ne znam, kaj povedati, vendar sem čul od izvajalnih ljudi marsikako pritežbo. Take pritožbe sem čul tudi iz Poreškega okraja.

Ako bi večina deželnega zborna sploh hotela sprejeti kak predlog od naše strani — kar pa vemo, da ne storiti, ker še ni nikdar storila tega — stavil bi sledeni predlog:

I. Bratovščinski kapital naj se razdeli tako, da bodo cerkev upravljala se svojo tretjino, lokalni šols. svet šolsko tretjino, občinska uprava — ubežno tretjino!

Političke vesti.

v TRSTU, dne 29. januvarja 1898.

Nameni vlade. Tukajnjemu „Piccolu“ brzojavljajo z Dunaja, da je sklenila vlada, da ne bodo reagovali na resolucije dijaškega shoda v Litomericah — glej vest „Položaj na Češkem“! —, ker nameruje še v tem tednu odložiti vse deželne zbere, in sicer vse na jeden in isti dan, in takoj za tem preklicati prepoved o nošenju društvenih znakov. (Z drugimi besedami: dijaki so dosegli, kar so hoteli. Op. ured.)

Tako na to se prekličejo Badenijeve jezi-

kovne naredbe in se izdajo nove v zmislu izjave, kakor jo je podala vlada v deželnem zbornu Češkem. Vlada se nadeja, da bodo Nemci zadovoljni s to novo uredbo. (Pa Čehi? V doseglo miru treba, da se zadovoljiti obe stranki, ki ste se prepirali. Ali meni gosp. baron Gantek drugače? Ako meni, naj le bode pripravljeni na to, da doživi britki iznenadesj. Op. ured.)

Družbeni zbor se skliče v kratkem

Položaj na Češkem. Minole sobote je bil napovedani shod nemških dijakov v Litomericah. Na shod je došlo tudi mnogo nemških profesorjev. Prišli so ti nemški profesorji, ki so menili, da imajo vse niti v rokah, in da imajo kar na vrvi nemško dijaštvu. A ko so prišli na shod, da bi vodili, so izvedeli v svoje neprijetno presenečenje, da ima besedo gospod — Wolf! Wolf je narekoval skele, Wolfu so prirejali ovacije. Pod pokroviteljstvom Wolfovih so bili seveda sklepi dijakov najradikalnejši. Dočim so svetovali profesorji, naj se čaka do zaključenja deželnega zborna Češkega, dali tedaj vlada ratvaljavi prepoved nošenja društvenih znakov, so pa sklenili dijaki po diktatu Wolfovem, da že kakor danes (v ponedeljek) nehajo zopet hoditi na predavanja, ako vlada takoj ne prekliče omenjene prepovedi. Grozó torej štrajkom.

Nadalje so vspredeli dijaki resolucijo, s katero naročajo poslancem, naj premičljajo o prelezenju nemških visokih šol v kako nemško mesto. Je bilo pač nekaj govornikov, ki so bili drugačnega menenja, — menenja namreč, da je najbolje za nemške dijake, da ostanejo v Pragi, toda glas teh treznejih so udružili kritčajem.

Dijaki so sedaj lahka konjica nemškega vojnega tabora. Za njimi koraka druga vojska. Po shodu dijakov v soboto je bil včeraj shod nemške ljudske stranke, ki je vse potrdil, kar so zahtevali dijaki. Na tem shodu so slišali grozno trpljenje nemških dijakov in so najostreje grajali postopanja namestnika. Tudi na tem shodu so prirejali hrupne ovacije jednemu — Wolfu. Slednji so sprejeli resolucijo, s katero zahtevajo od vlade brezpogojne osebne svobode za nemške dijake in osebne varnosti za nemške poslance.

Adrijansko morje — madjarsko! Madjarska domišljavost je res blazna in ne pozna nikakih mej. Dokazov za to dobivamo sleherni dan in ipodal nam ga je neki dr. Havas, ko je govoril v Budimpešti o združenju Dalmacije z Ogersko. Ta neznameniti dr. Havas je rekel, da Dalmatinci zelo simpatizirajo z Madjari in da so bivši ogerski kralji Koloman, Robert in Ljudevit ravno tako popuščani v Dalmaciji kakor v Ogerski.

Nadalje je rekel domišljavi Madjar: Ideja o Jugoslovanski državi zgine po združenju z Ogersko kakor sneg na solncu. Sedanja lepa, a mrtva pristanišča Dalmacije se olive in trgovina se bodo razvitala lepo.

V primera je stavil ta modri mož Rusijo, in je pripovedoval koliko da trodi ta za svoja pristanišča. Sedaj torej: da je čas delati na to, da se Dalmacija priklopí Ogerski, in potem ta poslednja ne bodo več odvisna od Reke.

Ali ste ga čuli! To so gledali debelo dol po Dalmaciji, ko so izvedeli po dolgi poti preko Budimpešte, kako grozno je dalmatinski Hrvat zaljubljen v — Madjara! Saj bi se človek jezik ali pa smejal, ko bi ne bilo — pneumatno! Pa recite, da ni že blazna, ta madjarska domišljavost! Ta narod nima nobenega kriterija več, nikake sodbe o svoji gospodarski in kulturni sili, ali bolje rečemo: slabosti!! Sam je še v napol-azijatstvu, sam potreben pouka in civilizacije, pa bi hotel asimilovati vse narodnosti v svojih deželah, bi hotel pogolniti Reko, za Reko vso Hrvatsko, potem Bosno in Hercegovino in slednjič še — Dalmacijo. Narod, ki bi imel — ker je povsem osamljen, tujec med evropskimi narodi, ter obkoljen od vseh strani od Slovanstva — tisoč in tisoč razlogov delati na to, da si pridobi simpatije slov. narodov, ta narod je še toliko predren, da izzivlje še svojimi načrti one, ki ga oklepajo! Ali ni blazna tako domišljavost?! Citali smo sicer tudi, da vsi tisti Dalmatinci, ki so temu — bolnemu gospodu zatrjali o simpatijah do Madjarov, so bili skrčeni — v jedino osebo župana saderskega, Trigraria! Ravno tolike, kolikor ima pravice tvož, ta žalostna ostalina od nekdanje slave Italijana Še v Dalmaciji, govoriti v imenu Dalmatincev, ravno toliko so vredna zatrdirila o simpatijah do Madjarov v tej

pokrajini. Morda je hotel dobiti mož tudi malce ostrašiti Rečane se svojimi bodočimi pristanišči v Dalmaciji, ali uverjen naj bode, da je zgrešil svoj cilj, kajti tako neumni niso tudi na Reki, da ne bi vedeli, da se je le — sanjalo dobremu gospodu Havasu.

Različne vesti.

Doneski za mojko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu. V gostilni pri Štefanu ulica Beivedere se je nabralo v nedeljo dne 23. januaria t. l. 164 stot. V pušici gospice Dragice Gregoričeve v Škednju se je nabralo 6 kron. — G. A. Ceglar je nabrał v nemški kavarni 4 krone 20 stot. — g. doktor je dodal 1 novčič. A. C. je daroval 10 nemških pfenigov.

„Italijanski zvonovi“. Že buče in brenče! Ali jih ne čujete? Gospod Venezian nam je obljubil v deželnem zbornu, da prično skoro bučati! Prvi se je oglasil zvon v „italijanskem“ Buzetu. Pa se mu je tudi dogodila grozna krivica! Vitalijanek zvoniku stoji ta von, samo Italijanom brenči na ušesa, in vendar mu je hrvatski občinski zastop — toda stojte: odkoli hrvatski občinski zastop, ako je ves kraj „perfettamente italiano“?! Da, hrvatski občinski zastop je nadel italijanskemu zvonu hrvatski napis! Te je zasramevanje in zamehovanje, na katero ne more molčati pošten italijanski zvon; zato moramo verjeti „Piccolu“, da buzetski zvon zazvoni skoro, resno in slovesno, tako, da ga bodo dobro čuli — na namestništva.

In odmevalo bode, čez hrib in dol: bim, bom — in nasušnalo bode, da je že smešnih ljudij na svetu Bim! bom!!!

Humor v deželnem zbornu Istrskem. Ni že izumri, ne! Celo ob toli resnih trenotih v deželnem zbornu Istrskem je zaiskril te dni parkrat.

Ko je druhal na galeriji pokašljevala med slovenskim govorom zastopnika vlade, oglašil se je dr. Luginja mené: To je katar iz Poreča!

In ko so one „čestite“ dame, ki so ostavile doma ognjišča, lonce in kuhavnice ter so prišle, da kazanje rožičkov z galerije deželnega zborna deli pomagajo rešiti italijanstvo Istre, demonstrativno bežale iz dvorane, ko je bil govoriti isti dr. Luginja, vskliknil je zopet ta poslednji v svoji poznani hladnodušnosti: „Bež, ker vedo, da sem čenjen!“

O gornjem prvem dočlupu dra. Luginje se se baje smijali tudi Italijani, ali ob drugem... ne, to ni bilo lepo od dra. Luginje, da je takih — grdih aamenov podtaknil amazonkam v italijanskem taboru!

Družba sv. Mohorja. Opozarjamо še jedenkrat, da je čas za upisovanje v to našo veleslavno in prekoristno družbo določen samo še do 5. t. m. Kdor se še ni upsal, naj paži, da to takoj storí in naj pregovori še kolikor mogoče drugih, da se upišejo. Poverjenik za Trst je preč. gosp. Julij Warto, duhovnik pri novem sv. Antonu.

Gledališče predstavjanja pisemskih pošiljaljev, oddanih neposredno železniškim poštam, smo prejeli od slavnega c. k. poštnega in brzjavnega ravateljstva nastopni razglas:

Od 1. svečana l. l. naprej se [pisemske] pošiljalje, oddane neposredno železniškim poštam in namenjene za kraje v tuzemstvu (Avstriji), ne bodo več pečatile pečatom železniške pošte, marveč bodo dobivale dotične pošiljalje poštni pečat še le na pošti, kamor so namenjene.

Pošiljalje te vrste, namenjene na Ogersko, v okupacijsko ozemlje in v inozemstvo, pečatile se bodo — ob istodobnem razveljavljenju pisemskih znamk — pečatom železniške pošte, kakor je v rabi za prepečatanje obratnih listin.

Ker torej od označenega dne naprej ne bodo več s pisma posneti kraj, kjer je bilo pismo vrženo v pisemsko tružico železniškega poštnega voza, oziroma v tružico na kolodvoru, ostajale bodo take pošiljalje v slučaju, da se ne mogo dostaviti, na pošti, na katero so bile naslovljene. Nedostavljeni, z Ogerskega, okupacijskega ozemlja in iz inozemstva vračajoče se takove pošiljalje, hranile se bodo kakor nedostavljive na dotičnih železniških poštah, kjer so bile oddane.

Da se bode mogle torej takovo nedostavljeno pismo vrniti odpošiljatelju, priporoča se, da takim, neposredno železniškim poštam oddanim pisemskim pošiljaljvam pridenejo odpošiljatelji vselej svoje ime in stanovališče.

Iz krogov „pekovske zvezze“ nam pišejo: Neki dopisnik je priobčil v cenjeni „Elinosti“ dopis pod naslovom „Nekaj iz pekovske zvezze“. Na to moramo odgovoriti nekoliko. Prosimo Vas torej, cenjeni gospod urenik, da sam dovolite nekoliko prostora v svojem listu.

Dopisnik očita naši zvezni, da se v njej tepta slovenski jezik. Res je to! To pa je prišlo tukko-le:

Ko se je ustanovljala „zvezza“, so delali zanj ljudje, ki so sicer Slovenci po rodu, ali — žal — bolj izobraženi v italijanskem, nego pa v slovenskem jeziku. Na ta način se je zvezza ustanovila na podlagi italijanskega jezika. A mi bi vprašali sedaj skritega dopisnika, kje da je bil tedaj, ko je videl, kako se pekovski pomočniki izročajo na milost in nemilost našemu narodnemu nasprotniku? Gosp. dopisnik je bil menda sebičnež, ki j. gledal lepo ed strani, ko se je ustanovljala „zvezza“. On ostaja vedno le skrit v grmu in od tam — napada.

Ali še je čas, da popravimo storjeni greh, da pridobimo slovenskemu jeziku v našem društvenem tisto mestu, ki mu gre po vsej pravici. Poživljamo torej gosp. dopisnika, naj spravi skupaj svojo narodno čelo in naj pride v društvo in stori tu svojo narodno dolžnost! Potem še le bodoemo govorili lahko, da smo mi slovenski pekje važen faktor v življenju tržaškem! Pridi torej narodna četa, mi te pričakujemo z veseljem! Mi ti bodoemo hvaležni, ako nam preosnojujte našo zvezzo v zaželenem zmislu. Ako pa bodoš le iz zatisja metala kamenje na odpadnike, veruj nam, da ne dosežeš ničesar, in tako gotovo je, kakor je Bog v nebesih, da utegneš vsi skupaj v morju italijanstva — uteнемo, ker smo sebičneži in pokvarjeni Slovenci. To ravno je vredno vsega občajovanja, da Slovenci na vadi gledamo od daleč, ko se snuje kaka stvar, in potem še le, ko je že dovršena, začenjamо jeziti se, kričati in napadati.

In tudi, kar se pa tiče upliva socijalnih demokratov v našem društvu, moramo zopet zavrniti gospoda dopisnika, da smo dolgo čakali njega in njegove čete. Slednji pa, ko smo videli, da le ledeno narodno-mrzlo kuka izza grma, odločili smo se za italijanske demokrate, ko je imel pričeti strijk. Kajti mi ne čutimo dovolj zmožnosti v sebi, da bi mogli sami voditi strijk.

Tako stoje stvari, to je gola resnica: ako smo grešili mi, so pa grešili še bolj oni, ki nas obšipljejo sedaj z očitajsi.

Iz Voleske je prinesel „Il Piccolo della sera“ od nedelje dopis, v katerem pravi, da bodo tamkaj kmalu razpisane občinske volitve. Nadalje je rečeno v istem dopisu, da bi bilo dobro, da se ustanovi tudi tam „comitato cittadino“, ki bi skrbel, da se vræjo dosedanja hrvatski občinski svetovalci in da se izvolijo „nazionali“ italijanski. V to da treba le nekoliko eneržije in dobre volje. Mi smo sicer gotovi, da se ne posreči italijanom ta nakaza tudi o „najboljši“ volji, vendar smatramo za svojo dolžnost, da oponorimo tamšnje rodoljube na to nakano Italijanov, da se primereno pripravijo za to volitev, kajti vsikdar treba dandasne velike opreznosti.

V Slovenski čitalnici bode nočoj tombola, po tomboli pa ples. Začetek ob 9. uri.

„Braino društvo“ pri sv. Ivanu v Trstu vabi na Vodnikov večer, kateri bode v velikem dvorani v sredo, dne 2. svečana 1898. (na Svečnico) se sledenim razporedom: 1. Koračnica, godba. 2. H. Vogrič: „Domovini“, poje novi mešan zbor. 3. Pozdrav. 4. H. Vogrič: „Zvečer“, ženski zbor. 5. V. Vodnik: „Klek“, dekl. g. Čarga. 6. H. Vogrič: „Gorenke“, valček, poje novi mešan zbor se spremiščevanjem glasovirja. 7. J. Stritar: „Pisarjev sin“, kriminalen prizor, predstavlja g. J. Negode. 8. H. Vogrič: „Poročni zvon“, ženski dvospes se spremiščevanjem glasovirja. 9. I. pl. K.: „Kateri Bo“, igra v dveh dejajnih. 10. Ples. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopina na veselico za osebo 20 novč., gedenči 10 novč. K plesu gospodje 20 novč., gospe 10 novč. Na obilno udeležbo ujedno vabi.

Odbor.

„Národná Čítalnica“ v Vipavi vabi na Vodnikovo veselico, ki bode dne 2. svečana 1897 v prostorih g. Ant. Perhavca v „Tabru“ v Vipavi. Vspored: 1. Jos. Ogriniec: „Kje je meja?“ izvirna gluma v jedmen dejaju. 2. R. Silvester: „Kavarica“, kuplet, poje gospica Mimi Perhavec. 3.

Schäffer: „Graščak in kmata“, Šaljivi trospev. Pri kupletu in Šaljivem trospevu spremiščevanje na glasoviru. 4. Ples. K plesu bode sviral orkester Ed. Erazmanu. Začetek točno ob 7.8. ura zvečer. Ustoppina 30 kr., sedež 20 kr., k plesu 1 gld. K obilni vdeležbi vabi ujedno

Odbor.

Akademično društvo „Slovenija“ vabi najljudnije na svoj koncert in ples, ki bode dne 17. februarja 1898. ob 8. uri zvečer v Ronacherjevi dvorani (I., Schellinggasse 4). Prijazno sodelovanje so obljubili: gospica René Radinova (soprano), gospod Karol Jeraj (vijolina) in slavni zbor „Slovenskega pevskega društva“ pod vodstvom gospoda koncertnega mojstra Mateja Hubada. Godba bosa - herc. pešpolka št. 4. Radodarni doneski se bodo vspremiščali hvaležno. Toilet plesna.

Veliki ples „Delavskega podpornega društva“. Veliko gledališče „Politeama Rossetti“ bilo je polno že okoli 9. ure. Da si se je večina občinstva zabavala samo gledanjem plesa, vendar ni bilo dovolj prostora za plesalce. Vsa tržaška slovenska društva poslala so svoje deputacije. Okolo 10. ure prišel je gosp. dvorni svetaik pl. Krek, kakor zastopnik gosp. nam. Godba je v vstopu istega svirala cesarsko pesem ob navdušenih „živo“-ktičih vsega občinstva. Bili so navzdiži tudi gospodje: ravnatelj police gosp. vladni svetnik Busich, predsednik trgovinskega in pomorskega sodišča, gosp. dr. Fiocchi in višji flačni svetnik gosp. Lyro. Plesalo se je neutrudljivo. Pred odmorom so prisakljali od stranskih vrat Črnogorci, Rusi, Poljaki in Slovaki svojimi druščicami in pričel se je najprvo češki ples „Beseda“ in po tem pa ples „Slovan“. Oba plesa sta se plesala lepo in precizno pod vodstvom spretnega plesovodje gosp. Umeka. Občinstvo je pozdravilo burno plesalce ob nastopu in istotako burno o odstopu.

Gledališče bilo je vse lepo okrašeno načodnimi in avstrijskimi zastavami. Vse navzdeč občinstvo je bilo najboljše volje in vsi bili smo enih misli; vse pretenje in žuganje nasprotnikov ne pomaga nič, tudi ni škodil nič pogoj, da ni društvo amelo prilepiti svojih vabil po mestu. Prišli smo vsejedno in prišlo nas je veliko, dasi so ravno oni in isti večer tudi eocijalni demokratje imeli svoj veliki ples.

Ples je trajal do ranega jutra in mladina se je zabavala do takrat. Ni najmanjši nered se ni pripetil v vsej noči. Vsapek je bil popolen toliko v moralnem, koliko v materialnem obziru. Izrediči treba torej zasluzeno priznanje vsem onim, ki so vse priredili toli lepo; našim delavskim mäsam, ki so se vedle najuzorneje in so dokazale vnovič, kako vse naši sloji napredujejo kulturno in socijalno; slovenskemu nedelavskemu občinstvu, ki je prihitelo v velikem številu, da pokaže, da se čutimo vse jedno družino, in slednjic tudi slavni vojaški godbi, ki je svirala mnogo narodnih komadov in je povzvezala s tem slovensko-narodni značaj te veselice.

Mi beležimo patriotskim zadoščenjem ta letošnji veliki ples, katerega smemo smatrati vsejeljim pojmom naše — eksistence na teh tržaških tleh in spajamo s tem zadoščenjem srčno nado, da nam sovražni valovi ne izpodkopljajo več te eksistence.

V to nam pomozita Bog in narodno poštovanje vseh slojev našega naroda! Beg živi naše „Del. podporno društvo“ in naše vrlo, pošteno narodno delavstvo.

Mage smrti je umrl v soboto popoldne 41 letni Mihajl Bizjak. Bil je na delu v zalogi visna tvrdko Adamovič v Barkovljah. Vzrok smrti je bila oteklinna srčna žil. Pokojnik je bil udovec in oče pet otrok.

Ljudsko gibanje v Trstu. V tednu od 16. do 22. t. m. se je rodilo v Trstu 48 moških in 42 ženskih, umrlo jih je pa 48 moških in 51 ženskih. Isto teden prošlega leta umrla je v Trstu 101 oseba.

Sejni na Primorskem. Dne 3. t. m. v Šmarju Glemoni, Dutovljah, Gorici; 4. t. m. v Glemoni.

Ženini in cenjene družine,

ki rabijo trdno pohištvo in tapecarije, naj ne zamudijo obiskati zaloge.

Vilhelma Dalla Torre

v ulici Cordainoli
(blizu trga S. Giovanni), kjer najdejo dobček na vsem.
Via Cordainoli 2. MOJE POMIŠTVU DONEŠE SREČO Via Cordainoli 2.

Poskus osmomora iz strahu pred kaznijo. Adele Feuereisen je zapazila, da je zmanjšalo zlatanino v vrednosti 120 gl. Tako je povprašala svojo služkinjo Marijo Cergolj, kako je mogla zmanjšati ta zlatanina. Ta je na to vprašanje takoj prebledela; iz strahu ni vedela, kaj odgovoriti ter je odšla takoj. Ker se ni več vrnila, šla je gospa Feuereisen na policijo, odkoder se je podala v spremstvo redarjev na stanovanje Cergolke. Tu so doznali, da so Cergolko malo poprej prenesli v bolnišico in da sta jo našla dva redarja leteča na tleh, v okrožju njenega stanovanja, v ulici Tesa št. 4, v groznih mukah in bolečinah. Zraven nje sti bili tudi dve steklenici, iz katerih je močno dihalo po žvepleni kislini, iz česar se je moglo sklepati, da je izpila žveplene kisline. Gospa Feuereisen se je podala tako v bolnišnico. V žepih obleke Cergolke so našli zastavni list o ukrazeni zlatanini. Marija Cergolj je tako slaba.

Rojstvo pod milim nebom. Dne 27. t. m. ob pol 9. uri je bila usamenjena Tereza S. domov. Prišla je že vrhu stopnic, katere vodijo k cerkvi kapucinov. Ni čuda, akej je prišlo slabo, ko je dospela vrhu stopnic, sko se pomisli, da je bila v blaženem stanju. Tako je bil poklican zdravnik z zdravniške postaje. Ko je pa ta prišel na lice mesta, je žena že povila dečka. Mati in sinčko sta bila prenesena v bolnišnico, kjer se počitita dobro.

Padet je na poti v Rojan vsled pijanosti in se pobil na glavi neki 48letni Angelj Bartoli. G. dr. Mandič, ki je slučajno došel mimo, je dal prenesti ranjenega v lekarno Ravasini, kjer mu je pomogel za prvi hip in je naročil potem, da se ga sprovede v bolnišnico. Žena Bartolijeva je prihitela v bolnišnico, ni pa dovolila, da bi ostal tamkaj, marveč dala ga je sprovesti na lastni dom.

Sin je odsekal glavo lastnemu očetu. V Gertenyu se je poročil bogati kmetski sin Balars s krasno deklico. Knska po poroki pa je začela navesta ljubkovati se svojim starim tistem. Te dni ju je zasačil sin. Sin, ves besen, je dvignil takoj sekiro nad očetom. Oče je prosil sina, naj mu prizanesse: „Daroval sem tebi življenje, darui je tudi ti meni“, ali sin mu je zaklical: „Ali ti si mi nkradel srce življenja“ in je mahnil sekiro ter odsekal očetu glavo. Oče je umaril ves v kriji v pričo svoje neveste.

Ciganki prorokovalki. Stara je že pravca, da ciganke znajo prorokovati. Kakšno je to prorokovanje, in tudi že znano vsakemu, ter si dandanašuji ne pusti skoro nikdo več prorokovati od teh umazanih prorokovalk, kar je tudi pametno. Sem pa tje ujemajo ciganke še vedno kako zvedavo ženske. Tako sti prišli v petek dva ciganki v gostilno „All'Alabarda risorta“ v ulici Lazzaretto vecchio, kjer sti premotili Arnelijo Ret in Kristino Stret, da sti si pustili vreči karte. Med prorokovanjem zašti sti ciganki v žepu deklet, a na srečo sti ti poslednjih zapazili to. Zahtevali sti energično, da jima ciganki vrneti ukradeno. Ali glej: ciganki sti se čutiti užaljenima radi takega predbacivanja. Ali ni jima pomagalo. Prišla sta mimo dva redarja ter sta odredila seboj prorokovalki, ki sti 66letna Ana Cari in Katinare in 33letna Apolonija Cari iz Barkovlj, obe brez stalne domovine.

Tatvine. Stražarju pokopališča Josipu Zornu so odnesli nepoznani tatovi v gotovini 163 gl. in 81 gl. vredne zlatanine.

V ulici Poste vecchie je razkladal težak tvrdke Vianello & Comp. voz riža. Med tem, ko je težak z jednatom zakljekom riža došel v stacuno, kamor je pripeljal riž, približal se je k vozlu uzmovit, da tel s vrečo riža ni zvezel, ne da bi ga bilo mogoče zasaciti še o pravem času.

Razpuščena češka društva. V petek bilo je razpuščeno od usmestništva Prašksa češka društvo „Narodna obrana“, radi prekorodenja delokroga. Isto je določelo še drugi dve drugi česi.

Avtro-egerska trgovina s tujimi dežavami meseca decembra 1897. predstavlja vrednost 78% milijonov gl., za 15.2 več nego isti mesec leta 1896. Vrednost izvarenega blaga znaša 62% milijonov, za 1% manj. V vsem letu 1897 je znašala vreča st. u. zaneza blaga 760%, ml. gl. za 545% več leta 1896. Vrednost izvarenega blaga je znašala 773% mil. gl. ali z 0.6 ml. manj, nego leta 1896. Leta 1896 so znašala aktiva trgovinske bilance 68%, leta 1897 pa samo 13%, milijonov gl.

Loterjske številke izbrane dne 29. t. m.:
Trst 42, 86, 40, 9, 24.
Linc 7, 24, 61, 37, 42.
Koledar do 7. t. m.
Torek, 1. februar Ignacij (Ogneslav) škof, mučenik;
Sreda, 2. februar Sveti Jurij;
Četrtek, 3. februar Blaž škof, Oskar škof;
Petek, 4. februar Andrej Korz, Veronika n.;
Sobota, 5. februar Agata dev. m., Japonski muč.;
Nedelja, 6. februar I. predpečeln. Dora muč.;
Ponedeljek, 7. februar Ronald op., Richard kr.;
Dan zraste v februarju za 1 uro 25.

Najnowejše vesti.

Trst 31. Nočjo po noči so zapri znanega rogovalca in pretepla Edgarda Rasovicha. Ranil je nekega težaka.

Dunaj 30. Včeraj, na obletnico smrti cesarjeviča nadvojvode Rudolfa se je podal cesar brez vsakega spremstva v grobušču v cerkvi oo. kapucinov, da pomoli ob krsti pokojnika. Molil je nad jeden četrt ure.

Dunaj 30. Danes je bil tu shod avstrijskih vinogradnikov. Shod je vsprijel več resolucij. Med istimi jedno za uvedenje koncesij za vršenje trgovine z vinom in jedno radi prepovedi izdelevanja, uvažanja in prodajanja umetnega vina. Govorniki so se izrekli proti zahtevi Tricolov, da bi smeli prirejati na-pol vino. S tem da bi še skodovalo uživanju vina in bi se povprečilo uživanje piva.

Brno 31. Včeraj dopoldne, popoludne in zvečer so se ponavljali na ulicah spopadi med češkimi in nemškimi dijaki. Vsakokrat je posegla policija vmes in je napravila red na ulici.

Carigrad 31. Narodni zbor na Kreti je skljau na dan 1. februarja

Trgovinske brzojavke in vesti.
Pravljica: Pravljica: 9.39 9.40 Prenos na spomlad 1898 11.77 do 11.78 Ova za spomlad 6.31—6.32 11.11 za spomlad 8.56 8.58 Koru za maj-inji 1897 5.19 5.20 Cesarska nova od 73 kil. f. 12.85—12.95 7.00 do 12—18.05 od 80 kil. f. 18.10—18.15, od 10—18.30 13.25 od 80 kil. f. — — — 6.50 9.50 Cesarska nova 6.15 6.45

Prenosica: ponudbe in povprševanje jako slabe. — Prodaja 15000 m. st. Vreme: dec.

Java Santos gozd: avangraž za dec. 86.—april 86.50

Pravljica: Pauline med: velenje mesec marec 30.—za maj 30.50 za september 21.—za december 31.50. ,

Zaloga pohištva za 31 januarja

	včeraj	danes
Bratislav: Dežg. v papirju	102.45	102.45
" " avangraž	102.40	102.50
Avantur: renta v zlate	121.90	122.05
" " velenje	102.85	102.15
Avantur: novi	857.23	861.75
" " velenje	119.05	120.—
Mandaloni:	9.52	9.53
" " "	1.76	11.75
" " "	5.45	43.88

MECHANICNA DELAVNICA

Josipa Matzenik & Karola Aite

Via S. Catterina št. 5 Via S. Catterina št. 5

vabi gg. kolesarje na ogled strojev, model 98, lastnega izdelka, iz najboljšega angleškega materijala; modeli elegantni, posneti po angleških in amerikanskih.

Gladek tok se jamči.

Popravljenja v tej stroki izvršujejo se točno in natančno.

Prodaja pripadkov. Lastna peč za nikiliranje.

Zaloga pohištva in ogledal

Rafaela Italia

Via Malcanton št. 1.

Zaloga pohištva za jedilnice, spainice in sprejemnice, zimnic in peresnic, ogledal in zelenih blagauj, po cenah, da se ni bat konkurence.

Zaloga pohištva

tvrdke Alessandro Levi Minzi

Trst, Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladisje ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustrovan cenik zastavljen in franko. Naročeno blago stavljajo se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računal stroške.

PRSNI PRAH (prah za izvošček)

(ne kašljaj).

najbolje sredstvo proti kašljju, hričavosti, zasliženju,

nahodu in drugim kataričnim afekcijam.

Škatljica z navodilom po **30 novč.** Dobiva se jedino v lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamorecih“ občinska paluča, Trst.

Zunanje narčice izvršujejo se obratno pošto.

ZAVOD za uniformiranje in civilna krojačnica

FRANA JIRAS

ulica Caserma št. 9

priporoča se za napravo uniform in civilnih oblik.

Postrešba poštena.

Zaloga vseh vrst za uniforme po originalnih tovarniških cenah.

Sloveča vina iz Visa

v zalogi vin Via S. Lazzaro št. 4.

Opolo iz Visa po 34 novč. liter,

” ” fino ” 36 ” ”

belo sladko ” 40 ” ”

Kakor tudi najfinješa desertna vina.

Prosto na dom od 5 iit. naprej.

Peter Benussi iz Visa.

Hotel Volpich

„pri črnem orlu“ (Aquila nera)

T R S T

Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò, najbolj v središču, popolnoma na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V pristaju „Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

Trdne cene

(Cene se razumejo na debelo in z carine vred.)

Domači pridelki.

	Cena	st. tor.	do tor.
Fizol: Koks	100 K.	11.50	11.75
Mandoloni	—	9.	9.25
svetlobudeči	—	—	—
mandolini	—	—	—
kanaček	—	—	—
bohinjaki	—	—	—
beli včetki	—	—	—
malci	—	8.50	8.75
zeleni, dolgi	—	9.25	9.50
okrogli	—	—	—
mešani hrvatski	—	7.50	7.75
štajski	—	—	—
Maslo fino Štajersko	—	65.	70—
Ječmen št. 10	—	11.50	—
— 8	—	12.75	—
Zelje kranjsko	—	6.	6.25
Zoya	—	5.25	5.50
Krompir	—	3.20	3.30
Fresko kranjsko	—	9.	9.50
Leča, kranjska	—	—	—
breh	—	5.5.	5.7—
Kast	—	54	55—
Kava Močca	—	150	152—
Ceylan Plant. fini	—	158	160—
Perl	—	176	178—
Portugalsko	—	154.	156—
Java Malang	—	114.	115—
Guatemala	—	113.	114—
San Domingo	—	122.	124—
Malabar Plant.	—	—	—
native	—	—	—
Lagunyra Plant	—	—	—
native	—	—	—
Santos fini	—	97.	98—
— srednje fini	—	92.	93—